

носшь, кояшо се весма позвална показа на всичкише Велможи и на Царя. Зарадъ кояшо рабоша вси начнаха да го почишашъ, и съ големо повѣреніе, даже и зарадъ многи царсшвенны дѣла да му се допышувашъ, и совѣшъ да му искашъ, разны одолженія да му спрувашъ, и съ многи богашы приношенія и дарове свое почишаніе му показувашъ, даже и Величешвенный оный Царь обсыпваше го съ разны благодѣянія и царски милосши, коихъ шо ни единъ опъ Велможише не оживаше.

Въ шова време намерисе реченный Дворянинъ на верху своего намѣренія, и Славолюбіешо му досшигна на высочайшій шепень до шолко, кашо да всичкаша сила и могущешво коешо до онова време имѣха Велможише, падна въ рлцѣше на него едного. Онъ самъ бшше, койшо управляше въ палаша, и распоряжаваше всичкише дѣла споредъ хошѣніешо си. Онъ самъ бшше шакожде и вонъ, гдѣшо опъ негова воля и произволеніе всичкаша держава или се ублажаваше, или опъ спрахъ шрепереше : даже и самъ царскій сынъ опъ неговошо повелѣніе завысяше, и на една негова воля гледаше, и споредъ неговошо насшавленіе, коешо никой неимаше власшь да испышува, живѣеше. Чесо ради и имѣвши